

GREEK.

EP. AD DIOG. HERM. VIS. ET SIM. I.—VIII.

Translate 1. ὁ γὰρ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ πᾶσιν ἡμῖν χορηγῶν ὧν προσδεόμεθα, οὐδενὸς ἂν αὐτὸς προσδέοιτο τούτων ὧν τοῖς οἰομένοις διδόναι παρέχει αὐτός.

2. τὸ δὲ καὶ τὴν μείωσιν τῆς σαρκὸς μαρτύριον ἐκλογῆς ἀλαζονένεσθαι ὡς διὰ τοῦτο ἐξαιρέτως ἡγαπημένους ὑπὸ θεοῦ, πῶς οὐ χλεύης ἄξιον;

3. τὸ δὲ τῆς ἰδίας αὐτῶν θεοσεβείας μυστήριον μὴ προσδοκίσης δύνασθαι παρὰ ἀνθρώπου μαθεῖν.

4. Τίς γὰρ ὄλως ἀνθρώπων ηπίστατο τί ποτ' ἐστὶ θεός, πρὶν αὐτὸν ελθεῖν; ἢ τοὺς κενούς καὶ ληρώδεις ἐκείνων λόγους ἀποδέχῃ τῶν ἀξιοπίστων φιλοσόφων; ὧν οἱ μὲν τινες πῦρ ἔφασαν εἶναι τὸν θεόν (οὐ μέλλουσι χωρήσειν αὐτόν, τοῦτο καλῶνσι θεόν), οἱ δὲ ὑδὼρ οἱ δ' ἄλλο τι τῶν στοιχείων τῶν ἐκτισμένων ὑπὸ θεοῦ.

5. κυρία, ἀφες τοὺς πρεσβυτέρους πρῶτον καθίσαι. Can you explain this without supposing any reference to the order of presbyters?

6. Διατί, φημί, κύριε, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰς δούλον τρόπον κείται ἐν τῇ παραβολῇ; (Sim. V.) What theory respecting the higher nature of Christ is indicated in this parable?

SEPTUAGINT.

Ὁ ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον.

Καὶ ἔσται ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τὰ ὄλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θνημιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ τὰ δόματα ὑμῶν καὶ παν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν, ὅσα ἂν ἐύξησθε τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν.

Καὶ τὰντα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλοῦντων τὰς ὀπλὰς καὶ ὀνυχιζόντων ὀνυχιστήρας.

Ἐὰν δὲ γεννηταὶ ἐν σοὶ ἐνδεῆς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ἐν τῇ γῇ ἢ κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσί σοι, οὐκ ἔποστρέψεις τὴν καρδίαν σου οὐδὲ μὴ συσφίξεις τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδεομένου· ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ, δάνειον δανείεις αὐτῷ ὅσον ἂν ἐπιδέηται, καθ' ὅσον ἐνδεεῖται.

Ἐὰν δὲ γέννηται ἀνθρώπος μισῶν τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτόν, καὶ ἐπαναστῇ ἐπ' αὐτόν, καὶ πατάξῃ αὐτόν τὴν ψυχὴν καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ἀποστελοῦσιν ἢ γερονσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ λήψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῷ ἀγχιστένοντι τοῦ αἵματος, καὶ ἀποθάνειται. Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ καὶ καθαρῆς τὸ αἷμα τὸ ἀνάιτιον ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἔσται.

Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνα σου διφόρον, ἵνα μὴ ἀγιασθῇ τὸ γέννημα καὶ τὸ σπέρμα ὃ ἂν σπείρης μετὰ τοῦ γεννήματος τοῦ ἀμπελῶνος σου.